

Sygn. akt I C 934/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Karp

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewelina Świrta

po rozpoznaniu w dniu 18 sierpnia 2016 r. w Kłodzku na rozprawie

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko (...) S.A. zs. w S.

o zapłatę 12.290,00 zł

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. zs. w S. na rzecz powódki J. K. kwotę 7.539,00 zł (siedem tysięcy pięćset trzydzieści dziewięć złotych 00/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 17 grudnia 2014 r. oraz tytułem zwrotu kosztów procesu 1.567,00 zł (tysiąc pięćset sześćdziesiąt siedem złotych 00/100);

II. dalej idące powództwo oddala;

III. nakazuje stronie pozwanej by uiściła na rzecz Skarbu Państwa tytułem wynagrodzenia biegłych tymczasowo poniesionego przez Skarb Państwa kwotę 727,60 zł (siedemset dwadzieścia siedem złotych 00/100);

IV. koszty zastępstwa procesowego wzajemnie znosi.

UZASADNIENIE

Powódka J. K. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w S. kwoty 12290 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 10.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia, 750 zł tytułem zwrotu kosztów diagnostyki medycznej, leczenia i rehabilitacji, 400 zł tytułem kosztów wykonania rezonansu magnetycznego odsetkami ustawowymi od 26 lipca 2014 roku, 250 zł za wykonanie zabiegów fizjoterapeutycznych z odsetkami ustawowymi od 14 grudnia 2014, 100 zł tytułem konsultacji neurologicznej z odsetkami ustawowymi od 27 marca 2014 roku, 1039,07 tytułem zwrotu kosztów dojazdu na leczenie z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu, 500 zł tytułem kosztów opieki z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu, zasądzenie podwójnych kosztów zastępstwa procesowego powiększonych o podatek VAT 23 % oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa 17 zł, a nadto zasądzenie kosztów przejazdu pełnomocnika powódki z Kancelarii do siedziby sądu na każdą rozprawę.

W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 26 lipca 2014 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, a sprawca ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej, zaś powódka doznała obrażeń ciała w postaci urazu zgięciowego szyi i głowy ze skręceniem, zwichnięciem oraz naderwaniem stawów i więzadeł na poziomie szyi, a ponadto silnego stłuczenia klatki piersiowej oraz okolicy kręgosłupa lędźwiowego z promieniowaniem do kończyn dolnych, a także ogólnych potłuczeń w postaci siniaków i krwiaków na całym ciele.

Po wypadku została przewieziona przez wezwaną karetkę pogotowia do S. w P., gdzie przeprowadzono badania medyczne i zdiagnozowano u powódki opisane urazy, a następnie neurolog zdiagnozował u powódki silne bóle i

zawroty głowy, ból kręgosłupa i wiele innych dolegliwości. W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana odmówiła powódce jakichkolwiek świadczeń. i wskazała, że u powódki brak następstw pourazowych wypadku z dnia 20 czerwca 2014 roku

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazała, że w ocenie strony pozwanej roszczenie jest nieuzasadnione albowiem powódka nie odniosła poważnych obrażeń ciała, a w opisie badań wskazano na występujące u powódki umiarkowane wielopoziomowe zmiany zwyrodnieniowo-wytwórcze trzonów kręgowych oraz dyskopatię, a przed kolizją powódka leczyła się z uwagi na ból całego kręgosłupa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Powołani w sprawie biegli sądowi z zakresu ortopedii, traumatologii i neurologii, stwierdzili, że powódka na skutek wypadku z dnia 20 czerwca 2014 r. doznała urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego bez utrzymujących się ograniczeń ruchomości i bez objawów korzeniowych w badaniu, co stanowi dwuprocentowy długotrwały uszczerbek na zdrowiu. Przebyty uraz wiązał się z umiarkowanymi bólami kręgosłupa szyjnego, a w przyszłości nie dojdzie do powstania nowych zmian w odcinku szyjnym kręgosłupa.

Proces leczenia został obecnie zakończony i nie ma wskazań do dalszego leczenia. Powódka po wypadku i obecnie nie wymagała pomocy osób drugich.

Rokowania powódki co do stanu zdrowia w przyszłości są pomyślne.

Biegli stwierdzili u powódki zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego, bez związku z wypadkiem i wskazali, że istnieją podstawy aby z tego powodu zmniejszyć uszczerbek na zdrowiu z powodu poprzednio istniejących zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa szyjnego. Ograniczenie i spowolnienie rozwoju choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa zależy od ograniczenia czynników wyzwalających lub w późniejszym okresie, nasilających proces zwyrodnieniowy. Dotyczy to zaleceń związanych z codzienną aktywnością powódki, która powinna uprawiać ćwiczenia usprawniające poprawiające ruchomość stawów, ćwiczenia wzmacniające masę mięśniową, odbywać leczenie uzdrowiskowe.

Dowód:

- opinia biegłych – k. 152-156

Biegli z zakresu psychiatrii i psychologii wskazali, w sporządzonej na wniosek powódki opinii, że w ramach reprezentowanej specjalizacji nie stwierdzili u badanej trwałego uszczerbku na zdrowiu ani też istotnych orzecznictwo zmian w funkcjonowaniu emocjonalnym, społecznym ani poznawczym, w związku z przebyтым w 2014 roku wypadkiem komunikacyjnym.

Aktualnie powódka nie wykazuje objawów zaburzeń psychicznych lub zaburzeń w funkcjonowaniu związanych z wypadkiem.

Powódka po wypadku nie podjęła leczenia psychiatrycznego ani terapii psychologicznej co świadczy na brak wpływu tego zdarzenia na funkcjonowanie powódki.

Dowód:

- opinia biegłych – k. 185

(...) –letnia powódka, z zawodu ekspedientka, w dacie wypadku wykonywała zawód kelnerki, co obecnie nie jest możliwe z uwagi na bóle kręgosłupa i drętwienie rąk..

Po wypadku powódka odczuwała i nadal odczuwa bóle głowy, klatki piersiowej i kręgosłupa.

Powódka aktualnie cierpi na schorzenia nie pozostające w związku z wypadkiem i obecnie przebywa na zwolnieniu chorobowym od 5 maja 2016 roku i ma zaplanowaną na 22 sierpnia 2016 roku operację dłoni. Przed badaniem przez biegłych powódka nie wiedziała o samoistnej chorobie zwyrodnieniowej.

Dowód:

- przesłuchanie powódki k- 69-70, 207-208

Powódka poniosła koszty leczenia i rehabilitacji, diagnostyki , rezonansu magnetycznego, zabiegów fizjoterapeutycznych, konsultacji neurologicznej, kosztów dojazdu na leczenie / 1039, 07 zł/ - łącznie 1789,07 zł.

Dowód:

- akta szkody , dokumentacja medyczna k- 12-31, 112-122

Powódka nie poniosła kosztów opieki, w domu po wypadku pomagał jej syn, a w związku z wypadkiem nie wymagała opieki.

Dowód:

przesłuchanie powódki K- 69-70, 207-208, opinia Biegłych k- 152-156

Pełnomocnik powódki nie przyjeżdżał na wyznaczone rozprawy i nie poniósł kosztów dojazdu do K.. Substytucyjny pełnomocnik ma siedzibę kancelarii w odległości kilkudziesięciu metrów od siedziby Sądu przy ul. (...). (...)

Dowód: protokoły k- 69, 207

W tak ustalonym stanie faktycznym , Sąd zważył:

W przedmiotowej sprawie strona pozwana kwestionowała skutki wypadku i wysokość dochodzonego zadośćuczynienia. oraz odszkodowania.

Zgodnie z art. 444. § 1. K.c. W razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Zgodnie z art. 445. § 1. K.c. W wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Podmiotem uprawnionym do dochodzenia roszczenia na podstawie art. 445 k.c. jest pokrzywdzony wskutek uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia, pozbawienia wolności lub skłonienia do poddania się czynowi nierządnemu,

Tematem zadośćuczynienia, przesłanek jego ustalenia i wypłaty zajmuje się bogate orzecznictwo Sądu Najwyższego i sądów powszechnych.

W przypadku powódki, co ustalili biegli powołani w sprawie, doszło do uszczerbku na zdrowiu oraz rozstroju zdrowia. Proces leczenia związany z wypadkiem została zakończony..

W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 1967 r. I PR 118/67 wskazano:” W razie stwierdzenia, że poszkodowany doznał cierpień fizycznych i rozstroju zdrowia, które przez krótki nawet okres czasu wytrąciły go z równowagi i zakłóciły tok jego życia i pracy, przyznanie mu przewidzianego w przepisie art. 165 § 1 k.z. (obecnie 445 § 1 k.c.) zadośćuczynienia będzie z reguły uzasadnione. LEX nr 13932

W wyroku I ACa 561/15wyrok s.apel.2015-11-10 w Katowicach stwierdzono:” Kryteria określające rozmiar należytego zadośćuczynienia. /LEX nr 1950324/ „Zadośćuczynienie przewidziane w art. 445 § 1 k.c. pełni funkcję kompensacyjną, przyznana suma pieniężna ma stanowić bowiem przybliżony ekwiwalent poniesionej szkody niemajątkowej.

Podstawowym kryterium określającym rozmiar należytego zadośćuczynienia jest rozmiar doznanej krzywdy, tj. rodzaj, charakter, długotrwałość cierpień fizycznych, ich intensywność i nieodwracalność skutków(...). Rozgraniczać należy te sytuacje, w których doznane urazy zostały wyleczone i nie będą miały dalszych skutków i wpływu na życie poszkodowanego w przyszłości od tych, w których urazy będą powodowały dalsze cierpienia i krzywdę oraz będą rzutowały na poziom życia i jego jakość. Zadośćuczynienie za krzywdę wyrządzoną czynem niedozwolonym jest świadczeniem przyznawanym jednorazowo, ma charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę za wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne zarówno te, których poszkodowany już doznał, jak i te które zapewne w związku z doznaniem uszkodzenia ciała lub rozstrojem zdrowia, wystąpią u osoby poszkodowanej w przyszłości, jako możliwe do przewidzenia następstwa czynu niedozwolonego. Poza wymienionymi okolicznościami na rozmiar zadośćuczynienia może mieć wpływ także wiek osoby poszkodowanej, utrata szans na normalne życie, rozwój zainteresowań czy osiągnięcie zamierzonych celów, poczucie bezradności, utrata zdolności do pracy.

Mając na względzie przytoczone przepisy i orzeczenia Sąd przyznał powódce zadośćuczynienie adekwatne do rozmiaru krzywdy, długości leczenia i doznanego rozstroju zdrowia, uznając, że kwotą właściwą jest kwota 5 000 zł.

W orzecznictwie przyjmuje się, że zadośćuczynienie "odpowiednie" powinno być odczuwalne dla poszkodowanego, choć nie może być nadmierne i prowadzić do wzbogacenia.

Jak jednak słusznie wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 stycznia 2010 r., I CSK 244/09 dążenie do tego, by kwoty zadośćuczynienia były utrzymane w "rozsądnych granicach" nie może prowadzić do podważenia funkcji kompensacyjnej zadośćuczynienia; przy ustalaniu jego wysokości nie można nie uwzględniać także tendencji orzecznictwa sądowego w podobnych wypadkach, co pozwoli na uniknięcie znaczących dysproporcji w porównywalnych przypadkach.

Powódka w chwili wypadku miała (...) lat, wcześniej nie leczyła się.

Dopiero po zbadaniu powódki przez biegłych, dowiedziała się, że dolegliwości i bóle, jakie odczuwa wynikają nie tylko z skutków wypadku, ale przede wszystkim z chorób samoistnych, w tym choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa i rąk oraz innych schorzeń, z powodu których powódka będzie operowana 22 sierpnia 2016 roku.

Mając na uwadze związany z wypadkiem rozstrój zdrowia i pomocniczo 2 % uszczerbek na zdrowiu oraz zakończony proces leczenia Sąd uznał za adekwatną kwotę 5 000 zł tytułem zadośćuczynienia.

W zakresie żądania odsetek Sąd zasądził je od dnia 17 grudnia 2014 roku i miał na względzie, że w razie wyrządzenia szkody czynem niedozwolonym odsetki należą się poszkodowanemu już od chwili zgłoszenia przezeń roszczenia o zapłatę odszkodowania. Zgodnie z art. 455 k.c., w tej bowiem chwili staje się wymagalny obowiązek sprawcy szkody do spełnienia świadczenia odszkodowawczego, który wynika ze stosunku prawnego łączącego sprawcę szkody i poszkodowanego. Jeżeli sprawca szkody uważa, że dochodzone odszkodowanie jest wygórowane, to może zapłacić świadczenie w wysokości ustalonej przez siebie.

W wyroku I ACa 436/15 2015-10-08 Sąd Apelacyjny w Łodzi stwierdził: LEX nr 1927625: „ 1. Zasądzenie odsetek ustawowych od daty wyrokowania byłoby uzasadnione, gdyby na wysokość zadośćuczynienia wpływ miały okoliczności zaistniałe po dacie zgłoszenia roszczenia. Jeśli zaś znane lub dające się ustalić okoliczności mające wpływ na jego wysokość istniały w dacie zgłoszenia roszczenia i już wówczas było ono uzasadnione, stan opóźnienia powstaje od daty, kiedy świadczenie powinno być spełnione.

2. Nie jest tak, że obowiązek zapłaty zadośćuczynienia powstaje dopiero z chwilą wydania lub uprawomocnienia się orzeczenia sądowego. Nie ma bowiem żadnych przeszkód ku temu, by, co do zasady, roszczenia o zapłatę zadośćuczynienia były rozpoznawane i uwzględniane na drodze pozasądowej.

Sąd uwzględnił żądanie zapłaty odszkodowania w kwocie 2539,00 zł / zamiast prawidłowej kwoty 1789,07 zł- omyłka wynikła z rozbicia kwoty 750 zł w żądaniu pozwu/..

Rozstrzygnięcie w zakresie kosztów opiera się na przepisie art. 100. K.p.c. , wskazującego:” W razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczonej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.”

Powódka wygrała tylko w części zgłoszone roszczenie i została obciążona częścią kosztów powołanych na jej wniosek biegłych / wpłacone zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłych – wpłaciła bowiem - 659, 20 zł, 40,80 zł i 500 zł /.

Kosztami pozostałymi wynagrodzenia biegłych Sąd obciążył stronę pozwaną.

W przypadku nie zgłoszenie roszczenia powódka nie otrzymałaby żadnego zadośćuczynienia ani odszkodowania, co uzasadnia nie obciążanie powódki kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej, która nie wypłaciła powódce ani nie zaproponowała w toku sprawy żadnej kwoty.